

Muzeum Miasta Wąwolnicy

Bogata i ciekawą przeszłość Wąwolnicy w sposób wrywkowy i fragmentaryczny dokumentuje zbiór eksponatów, który można obejrzeć w tutejszym muzeum.

Ekspozycja mieści się w dolnej kondygnacji kościoła zamkowego zbudowanego w XIV wieku. Górna kondygnacja, kilkakrotnie przebudowywana to Kaplica Matki Bożej Kębelskiej.

Muzeum powstało w 1995 roku z inicjatywy Zarządu Regionalnego Towarzystwa Przyjaciół Wąwolnicy i ówczesnego proboszcza księdza infułata Jana Pęziola.

W ramach stałej ekspozycji muzealnej można zobaczyć eksponaty archeologiczne, odkryte na naszym terenie i przekazane muzeum w depozyt na czas nieokreślony przez Katedrę Archeologii UMCS w Lublinie.

W wyniku prowadzonych na zlecenie Regionalnego Towarzystwa Przyjaciół Wąwolnicy weryfikacyjno-sondażowych badań archeologicznych wzbogaceni uległy zbiory muzeum. W 2000 roku pozyskano między innymi zbiór wyrobów szklanych, datowany na XVII wiek, świadczący o funkcjonowaniu przy stacji królewskiej warsztatu szklarskiego działającego w oparciu o masę szklaną pozyskiwaną w okolicach dzisiejszej wsi Huta.

O zbiory muzeum dbają również mieszkańcy naszej gminy. Świadczy o tym podarowany przez pana Jana Struskiego toporek neolityczny znaleziony podczas prac polowych.

W zbiorach muzeum znajdują się osiemnastowieczne szaty i naczynia liturgiczne oraz stare, XVII-wieczne, oprawne w skórę i dobrze zachowane księgi. XVI-wieczna rzeźba Chrystusa przyciąga wzrok pięknem i ekspresją wykonania.

O bogatej przeszłości Wąwolnicy świadczą kopie dokumentów, których oryginały przechowywane są w Archiwum Akt Dawnych w Warszawie, są to między innymi kopie:

- dokumentu, w którym król Kazimierz [Jagiellończyk] prznosi w 1448 roku „na prośbę mieszczan wąwolnickich” ich miasto z prawa polskiego na miejskie prawo niemieckie w odmianie magdeburskiej. Kraków, 29 V 1448 rok.

- dokumentu, w którym król Zygmunt August dokonuje relokacji przestrzennej miasta, czyli przeniesienia zabudowy miasta w 1567 roku na inne miejsce i wytyczenia nowego, to jest obecnego Rynku. Piotrków, 2 V 1567 rok.

Inną grupę eksponatów stanowią niektóre prace ludzi związanych z Wąwolnicą przez swoje urodzenie lub lata w niej spędzone. W ekspozycji znajdują się na przykład obrazy Zygmunta Bartkiewicza, absolwenta Szkoły Malarstwa i Rysunku Konrada Krzyżanowskiego w Warszawie: „Ulica Wąwolnicy” z 1933 r. i „Podzamcze wiosną” z 1936 r.

W muzeum zobaczyć można również niektóre prace z zakresu rzeźby i rysunku dwu utalentowanych artystycznie braci: Józefa i Stanisława Gosławskich. Józef Gosławski pracował w czasie trzech sezonów letnich 1947-48-49 przy konserwacji kamienicy pod Świętym Mikołajem w Kazimierzu Dolnym nad Wisłą. Zanim rozpoczął prace konserwatorskie dokonał szczegółowej analizy pozostałych po zniszczeniach fragmentów i zrobił szereg rysunków. Niektóre z nich, podarowane przez rodzinę znajdują się w naszym muzeum.

Duże zainteresowanie najmłodszych turystów budzi makieta XV-wiecznej Wąwolnicy, którą wykonano w 1996 roku w oparciu o odnalezione XV-wieczne księgi sądowe.

Muzeum jest czynne w każdą niedzielę od maja do listopada w godzinach 10.30-13.30

Wiesława Dybała

